

WWW.UNIB.RS

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 21. ЈУЛА 1896.

БРОЈ 30.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 ДИНАРА
НА ПОЛА ГОДИНЕ	3 "
За стране земље на годину	9 "

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

НАРЕДБА

У § 128 гр. суд. пост. стоји овако наредбење:

„Парничари, којима је рочиште за суђење одређено пре подне, треба да буду код суда до 9 сахата, а они, којима је одређено рочиште после подне, треба да буду код суда до 3 сахата. Који до тога времена не дође но доцније, а не оправда изостанак, платиће од једног до три талира како коме суд досуди.

Парничари дошавши на време у суд, не смеју се удаљавати док се спор не пресуди.“

Овога законскога прописа многи се од парничара не придржавају, већ неуредним доласцима на суђење ометају суд те не може на време да пресуди одређена рочишта, а тиме се штете и интереси појединаца а и сами судски послови трпе застој.

Да би се суђења на време могла поцињати и свршавати а спорови правилније и потпуније извиђати, суд општине града Београда

Наређује:

Да се у будуће парничари строго придржавају поменутог законског наређења, јер, у противном, суд ће законом одређену казну примењивати на спрам сваког парничара који на одређено време не буде пред судом а изостанак не оправда.

Од суда општине града Београда 8. Јула 1896. год. СБр. 7757. у Београду.

ОБЈАВА

Према решењу господина Министра војног од 26. Јуна о. г. ЕПМ 3403 и акту команданта дунавске дивизијске области од 6. Јула 1896. ЕМ 3835, почеће ове године набава сена и сламе за војени сенак у Београду куповином од народа од 25. Јула о. г.

Комисија ће сено и сламу примати сваког дана од 7 сати па до 12 пре подне и од 2 до 7 сати по подне и то само кад су леви дани.

Цена сену одређена је 5 а слами 2 динара од сто кграма.

ОБЈАВА

Према члану 18-том правила о водоводу, такеу за воду треба плаћати за сваки месец у напред, и то сваког првог дана у месецу.

Ово се саопштава грађанству с тим да ће се противу сваког, који не буде према горњем правилу уредно плаћао такеу за воду, употребити законске мере, а поред тога, обуставиће се свакоме давање воде, док се таксе за воду и трошкови не исплате.

Из канцеларије водоводног одсека општине града Београда, ВБр. 2316, 6. Јуна 1896. год. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
12. Јуна. 1896 год.

Председао председник г. Михаило М. Богнџевић; присуствовао члан суда г. Мих. П. Живадиновић; од одборника били г.г. Јосиф С. Јовановић, С. Ђ. Јорговић, Дамњан Стојковић, Ђоса Петровић, Н. Антоновић; Дим. Довијанић, Сергије Станковић, Никола Бошковић, Благоје Милошевић, Јарослав Безуха, Давид Були, Сава М. Цевајровић, Мил. Ж. Маринковић, М. Милашиновић, Љуб. Марковић, Дим. Гавриловић Спасоје Илић, Сава Ковачевић, Михаило Михиловић, А. Ђ. Кумануди, Др. Никола Х. Николић, Др. Војислав М. Суботић, Влад. М. Борђевић, Борђе Димитријевић, Јанч. Константиновић, Дим. Милојевић, Миланко Марковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 30. маја 1896. год. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Никола Бошковић примећује, да кућа г. Настаса Јовановића, у којој су биле канцеларије Управе водовода још није оправљена, и да ће услед тога општина бити приморана да сопственику плати штету:

Одборник г. Јосиф С. Јовановић пита, кад ће се извршити регулација Бркине и Јованове улице:

Одборник г. Стеван Ђ. Јорговић пита, да ли се из водовода београдског даје вода извесном циглару и зашто се не износи одбору извештај комисије за убаштињење општинских добара односно заузећа Лаудановог шанца.

Председник је изјавио, да ће се о свему овоме известити и одговорити одбору.

III

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 4718, 4399, 4706, 4669,

4717, 4584, 4707, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања Маке Л. Левензон обућар, Сава Р. Христић трговац, Глиша Јовановић ковач, Глиша Јосиповић трговац; да је Мориц син Хајриха Голдштајна доброг владања и сиротног имовног стања; да су му непознати Божидар Марковић и Мијаило Лазич пиљар.

IV

На молбу Живка Т. Јовановића општинског извршитеља АБр. 4715 и на молбу Здравка Живковића ноћног стражара а по препоруци командира АБр. 4454, одбор је решио,

одобрава се молиоцу Живку Т. Јовановићу шестонедељно осуство од дужности ради лечења с тим, да му се исто има рачунати од дана кад га стане употребљавати; одобрава се Здравку Живковићу тридесет дана осуства ради лечења с тим да му се исто има рачунати од дана кад га стане употребљавати.

V

На молбу Петра Ђ. Рашића трговца овл АБр. 5095 одбор је решио,

да се Петар Ђ. Рашић ослободи од дужности поротничке, а на његово место суд општинеки да одреди друго лице.

VI

На молбу Београдске Тргов. омладине АБр. 5096, одбор је одобрио,

да се Београдској Трговачкој омладини даду на послугу слике општинеке ради украсавања дворане, у којој ће се држати забава 17. о. м.

VII

Председник општине извештава одбор, да је полицијска власт тражила, да се прошири улица Богојављенска код Саборне цркве и да се за ову намеру има експроприсати имање Станке жене Алексе Алексића; да је комисија одборска ступила у погодбу са сопственицом али да се према акту АБр. 4505 погодба није могла постићи, услед чега је предмет предат полицијској власти, да по закону о експропријацији изврши процену; да је полицијска власт извршила процену, која се подноси одбору на одобрење.

По прочитању тих акта и процене АБр. 4653, одбор је решио,

да се за експроприсано имање Станке жене Алексе Алексића, до митрополије у Богојављенској улици исплати из регулационог фонда према процени овој свега пет хиљада динара у сребру, пошто се сви терети са истог имања скину и да се све погодбе проценом означене у свему изврше.

VIII

Председник износи одбору на решење акт српског акционарског друштва за клање и прераду стоке, којим тражи земљиште општинско звако Цехани за подизање друштвених кланица. По прочитању тога акта АБр. 5094 одбор је одлучио,

да одборници г. г. М. Милашиновић, А. Ђ. Кумануди, Јанаћ Константиновић, Влад. М. Ђорђевић, Д-р Н. Х. Николић и општински инжињер проуче ово тражење и да виде зашто је општина ово имање купила, да ли општини исто треба, пошто би се исто могло уступити друштву, ако општини не би требало, па да о свему томе поднесу одбору извештај.

IX

Председник извештава одбора да је одборско повереништво одређено решењем одборским од 16. Маја 1896 год. АБр. 5143 за откуп имања Ђ. Николајевића Хаџи званог „Ђерманова Башта“ поднело извештај, којим саветује општини, да то имање купи за 55,000 дин у сребру и да је сопственик на ту цену актом својим АБр. 5144 пристао.

По прочитању тога извештаја АБр. 5145, и по прегледу премера овог имања, одбор је решио, да се имање Ђорђа Николајевића Хаџи звано „Ђерманова башта“ и које има према премери општинског инжињера четири хиљаде две стотине и двадесет и пет квадратних метара и тридесет квадратних сантиметара, купи за потребу општинеку а за укупну суму од педесет и пет хиљада динара у сребру.

да се ова сума исплати из капитала општинског пошто се сви терети са истог скину, у року од две године а да општина до исплате плаћа сопственику пет од сто интереса.

Трошкове око преноса тапије да сноси општина.

X

По прочитању понуде Стевана Ђ. Јовановића пензионера АБр. 5146, да се и његово имање откупи, које је баш до Ђерманове баште, одбор је решио,

да се преко ове понуде пређе на дневни ред.

XI

Председник извештава одбор, да је Јован Симић, овд. адв. у име својих властодаваца поднео још један акт односно остварења општинског зајма, у коме тражи, да се одмах приступи преговорима.

По прочитању тога акта, одбор је решио, да одборници, као одборски повереници г. г. Н. Антоновић, Љуб. Марковић, Михаило Михаиловић, Драг. Величковић, Дим. Гавриловић, Тих. Ј. Марковић и Ко-

ста Петровић, проуче како ову тако и све будуће понуде за зајам општински, па да о резултату свога проучавања и постигнутих преговора извести одбор извештајем.

XII

Председник извештава одбор, да су данашња три члана суда и четири кметовска помоћника изабрата 25. јуна 1894. год. и да им према чл. 24-ом закона о устројству општина и општинских власти истиче двогдишњи рок службовања крајем овог месеца и да према томе треба одбор да одреди дан за нов избор чланова суда и кметовских помоћника, којих према буџету општинском за 1896 год. има свега пет (два члана и три помоћника).

По саслушању овога одбор је решио,

да се за избор два члана суда и три кметовска помоћника према буџету за 1896. год., а на место данашњих кметова, сазове општински збор на дан 30. јуна ове год. одређујући уједно за чланове бирачког одбора г. г. Николу Бошковића и Владислава М. Ђорђевића одборнике.

Да суд општински по овоме решењу и по закону о устројству општина и општинских власти даље поступи.

РЕДОВНА СЕДНИЦА
27. јуна 1896 год.

Предедавао председник г. Мијајло М. Богичевић, присуствовали чланови суда Мих. П. Живадин вић и Јован Антонијевић; од одборника бил: г. г. Стеван П. Поповић, Ђоста Петровић, Никола Бошковић, Јосиф С. Јовановић, Спаса Илић, С. Ђ. Јорговић, Благоје Милошевић, Срђије Станковић, Ђорђе Димитријевић, Дрмјан Стојковић, Јанаћ Константиновић, Љуб. Марковић, Сава Ковачевић, Јарослав Безуха, М. Штрбић, Дим. Гавриловић, Мил. Марковић, Влад. М. Ђорђевић, Д-р Војислав М. Суботић, Михаило Михаиловић,

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 12. јуна о. г. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Никола Бошковић примећује:

а., Дознао је да је г. Спаса Х. Ристић Шокоца пре извесног времена изузео из касе општинеке преко 4000 дин. на име дијурне за комисију, која је имала задатак да изврши преустројство општинеке администрације, и да тај новац није употребио на оно, на шта је намењен;

б., Да је дознао, да је суд општински издао уверење о сиротном стању некој Рози Антоновић у Богојављенској улици која има непокретног имања и није сирота;

в., Да је видео, да се Колбергу допушта, да његови млађи употребљују месо бобичаваог свинчета, док се то српским грађанима одлучно забрањује и све му се уништава.

Председник је изјавио,

да ће све ово извидети и одбор извести о резултату.

III

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељака АБр. 5024, 6035, 5009, 5021, 5107, 5084, 4965, 4979, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Антоније Карамфиловић пиљар доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати: Љубица Костић служавка, Милан Јоксимовић калфа; Хајм син

Мордохаја Катариваса, Драгослав Бошковић бив. чиновник, Милан Лазаревић кројач и његова жена Евгенија, Драгутин Лазаревић геометар, Љубисав Лишанин кафеџија, Мила жена Алексе Николића машинисте, Глиша Продановић скитница, Виктор Де Тијеж директор трамваја, Урош Поповић и Едвард Наленка кондуктери трамвајски.

IV

По прочитању акта команде IV ужичког округа ОВБр. 861, одбор је изјавио мишљење,

да је Радивој Аћимовић бакалин из Београда доброг владања и да нема никаквих мана.

V

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу. По прочитању тих молби АБр. 5008 и 5006, одбор је изјавио мишљење;

да се Јанаћку М. Јанковићу може дати тражено уверење; да се Смиљи Вуковић не може дати тражено уверење остајући и овога пута при своме решењу од 18. јан. 1896. год. АБр. 399.

VI

На предлог управе водовода АБр. 2245 и на молбу Крете Ковачевића позорника АБр. 5018, одбор је решио,

одобрава се Милану Аћимовићу машинисти тридесет дана а Крети Ковачевићу позорнику двадесет дана осуства од дужности ради лечења с тим, да се првом има рачунати од дана, кад му истиче осуство дато решењем одборским од 22. априла 1896. АБр. 3111, а другом кад га стане употребљавати.

VII

Председник општине извештава одбор, да се свечана седница одборска није могла држати на Видов-дан због познатих прилика и да ће се према решењу одборском од 15. Јуна 1889. год. АБр. 335 у овој седници објавити имена оних ученика Велике Школе, који су према оцени академијског Савета Вел. Школе најбоље израдили овогодишњи видовдански темат из Српске историје.

Из реферата Ректората Вел. Школе види се, да је за ову годину била задата тема из српске историје под насловом: „Српски Краљевски престо и питање о његовом наследству од оставке Краља Драгутина до победе краља Стевана Уроша III над краљем Владиславом II“; да су Ректорату поднета два рада и то: први под мотом: „знати много о једној ствари а по мало од свију и т. д.“ који је израдио Љубомир Андрејевић правник III год. и други под мотом: „Ум без књиге као птица без перја.“ који су израдили Милан С. Павловић фил. III год. и Ст. М. Пешић правник I год.; да онај први рад заслужује прву награду од 400 дин. и да се о општинском трошку штампа а овај други другу награду од 200 дин и да се не штампа.

По прочитању тога реферата АБр. 5742. одбор је решио,

да се Љубомир Андрејевић правник III год. за своју расправу из српске историје под насловом „Српски Краљевски престо и питање о његовом наследству од оставке краља Драгутина до победе краља Сте-

бања Уроша III над краљем Владиславом II, награди првом видовданском наградом од четири стотине дин. и да се та расправа штампа о општинском трошку на терет партије за непредвиђене потребе; да се Милан С. Павловић фил. III год. и Ст. М. Пешић правник I год. за своју расправу под истим насловом награде другом видовданском наградом од две стотине динара и да се та расправа чува у општинској архиви а да се не штампа.

VIII

Председник износи одбору на решење молбу београдских матураната, да их општина новчано помогне око дочека њихових другова из осталих српских крајева

По прочитању те молбе АБр. 5150. одбор је решио,

да се овогодишњим београдским матурантима изда из општине касе а из партије за непредвиђене трошкове пет стотина динара као помоћ да дочекају и проведу своје другове из осталих српских крајева

IX

На предлог санитетског одељења општине београдске ЛБр. 621, одбор је решио,

да се из партије за издржавање сиротиње подели сиротним невољницима хиљаду и шест стотина динара, како би могли отићи у бању ради лечења. Подела да се изврши комисијски на начин како је до сада рађено.

X

На предлог суда општинског АБр. 5129, одбор је решио,

да се за педесет и шест комада акција народне банке, којих је општина београдска сопственик, уплати три хиљаде и шест стотина и четрдесет динара у сребру према решењу банчином и да ова сума падне на терет капитала општинског.

XI

Председник износи одбору на решење акт београдске задруге за помагање и штедњу, којим она од општине рекламира извесну суму новаца што је општина београдска као судска власт од њених дужника наплатила па не предала и да је задруга за ово њено примање задржала општински новац од доботије и позајмице.

По прочитању тога акта СБр. 7273, одбор је решио,

да се позове задруга да задржати општински новац одмах исплати општини, а да суд општински по задругиној рекламацији одмах нареди извиђај и о учињеном поднесе одбору извештај.

XII

Одборник г. Спаса Илић пита, да ли је склопљен рачун о трошковима за дочек видовдански. Председник је изјавио,

да су ови издатци чињени под надзором неколико одборника и да ће се у своје време рачун изнети одбору на увиђај.

XIII

Председник износи одбору на одобрење погодбу одборског повереништва за експропријацију

приватних имања за регулацију, постигнуту са Д. Димитријевићем штампаром и Вукосавом Кулунџићком, удовом, о експропријацији њиховог имања за проширење Јеленске улице.

По прочитању протокола о тој погодби, и по прегледу осталих акта и планова одбор је решио,

да се Димитрију Димитријевићу штампару оvd. из регулационог фонда исплати за експроприсаних двадесет и девет квадратних метара и деведесет и четири квадратних сантиметара по педесет и пет дин. кв. метар и за рушење куће накнада сто педесет три дин. и 30 пара свега хиљаду осам стотина динара у сребру.

Да се Вукосави Кулунџићи удовој исплати из регулационог фонда за експроприсаних двадесет и шест квадратних метара и шездесет и шест кв. сантиметара по педесет и пет дин. кв. метар и за рушење куће накнаде сто педесет и три дин. и 30 пара свега хиљаду шест стотина деветнаест динара и шездесет пара у сребру.

Материјал од порушених кућа остаје сопственицима а они су дужни земљиште очистити и поравнати и тако га општини предати.

XIV

Председник извештава одбор, да је одборско повереништво за експропријацију приватних имања за регулацију усмено изјавило, да Милошу Д. Милошевићу општина не треба никакве накнаде да даје за земљиште, које је Милош још пре 20 год. напустио за улицу и тада још сазидао кућу по регулационој линији, пошто је он то учинио још онда, кад је регулационим фондом руковала држава.

По саслушању овога одбор је после поименичног гласања са 14 гласова против 6 (2 нису гласали) решио,

да се Милош Д. Милошевић одбије од тражења накнаде за његово земљиште што је дошло под улицу, пошто је на томе месту извршена регулација пре него што је почела општина руковати регулационим фондом.

XII

Председник износи одбору на решење молбу друштва Црвеног Крета да му општина уступи подесно земљиште за подизање модерне грађанске болнице.

По прочитању те молбе АБр. 4182, одбор је решио,

да се друштву Црвени Крет уступи на уживање потребно општинско земљиште за подизање модерне грађанске болнице.

Које би се општинско земљиште могло уступити да предложи одборско повереништво, кога да су чланови г.г. Др. Војислав М. Суботић, Миленко Марковић и Др. Н. Х. Николић одборници, Др. Дем. Николајевић општински лекар и општински нижињер. Исто повереништво, при одређивању овог земљишта да има на уму потребе општине око подизања општинских сличних установа.

XVI

Председник извештава одбор, да друштво за клање стоке ургира свој захтев АБр. 5094 о уступању општинског „Цехановог имања“ за подизање друштвених кланица.

По прочитању тог поновног акта АБр. 5512, одбор је одлучио,

да се одређено повереништво умоли, да што пре поднесе извештај о овоме тражењу друштва.

XVII

Председник саопштава одбору, да је управа вар. Београда решењем својим од 27. Јуна 1896. № 15125 одредила, да г. Стева Јосифовић кметов. помоћник има вршити дужност кметовску до 4. Децембра о. г. када је пре две године изабрат и да се према томе на дан 30. Јуна о г има изабрати два члана суда и два кметовска помоћника.

Одбор је примио,

к знању ово решење управе вароши Београда.

РЕДОВНИ САСТАНАК
4. Јула 1896. год.

Председавао члан одбора г. Коста Петровић, Присутствовали чланови суда г.г. Никола Трпезић и Јован Антонијевић; од одборника били: г.г. Стеван П. Поповић, Ђорђе Димитријевић, Дамњан Стојковић, Јанаћ Костићковић, Сава М. Цевајровић, Сергије Станковић, Сава Квачић, Влад. М. Ђорђевић, Д. Д. Величковић, Благоје Милошевић, Дим. Милојевић, Коста Петровић, Дим. Гавриловић, М. Штрбић, Никола Бошковић, Љуб. Марковић и Јарослав Безуха. —

I

Одборник г. Коста Петровић саопштава одбору, да је председник општине болестан и пошто ће чланови суда у овој седници положити заклетву, то је њега овластиво председник, да га у председавању заступа.

Одбор је примио к знању, ово саопштење.

II

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 27. Јуна ове године и у реферату бр. 327 под а, учињена је измена

да је изузето из касе до 4000 а не преко 4000 динара.

III

Одборник г. Ник. Бошковић изјављује незадовољство што му се не одговара на његове интерпелације учињене у прошлој седници.

Заступник председника изјавио је,

да на ово незадовољство саопштити г. председнику општине, и да ће председник у првој седници одборској одговорити на све три интерпелације.

IV

Заступник Председника извештава одбор, да су на збору општинском држаном 30 јуна о. г. изабрани савршеном већином гласова за чланове суда г.г. Никола Трпезић и Јован Антонијевић и за кметовске помоћнике г.г. Спаса Илић и Мијаило Ерковић, да је на избор овај изјављена жалба Управи вар. Београда од стране бирача, али да је Управа решењем својим од 4. Јула ове год. Бр. 15 жалбу одбацила а избор оснажила; да изабрана кметови према члану 32. зак. о општинама имају сада да положи заклетву на ову дужност, што су и учинили у данашњој одборској седници.

Одбор је примио к знању

ово саопштење и полагање заклетве.

(Свршиће се)

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

(ПО СТЕНОГРАФСКИМ БЕЛЕШКАМА)

Одбор општине београдске, решавајући о преносу концесије за електрично осветљавање Београда и о понуди за зајам општински, одлучио је: да се дебате о тим предметима, по стенографским белешкама, објаве.

I.

О преносу концесије за електрично осветљавање Београда од српско-француског друштва за осветљење и железнице на безимено друштво:

(Свршетак)

ВАНРЕДНИ САСТАНАК ОДБОРА ОПШТ. БЕОГРАДСКЕ
држан 4. марта 1896. г.

Председавао председник г. Мијајло М. Богичевић; од одборника присуствовали г. Драг. Стаменковић, Стеван П. Поповић, И. Колин, Свџ М. Цевајровић, Благоје Милошевић, Дим. Довијанић, Тих. Ј. Марковић, Љуб. Марковић, Мих. Павловић, Влад. М. Ђорђевић, Дим. Милојевић, Др. Н. Х. Николић, Др. Војислав М. Суботић, Дамњан Стојковић; бележно секретар г. Урош Кузмановић.

Почетак у 6 час. по подне.

Председник — Данашњи састанак отварам. Изволте чути записник прошлог састанка.

Секретар прочита записник.

Председник — Има ли примедбе на прочитани записник? (Нема).

Објављујем да је записник прошлог састанка усвојен.

Сад је на реду, одговор наш г. министру односно друштва за осветљење.

Мијајло Павловић — Молим вас г. председниче, пре него што пређемо на дневни ред, молим вас, да учиним једно питање. Дознао сам да има неких рачуна између наше општине и друштва трамвајског; да друштво дугује неку суму нашој општини. Ја вас молим, г. председниче, да ми одговорите, стоји ли то у истини? Ако стоји, зашто су задужени и колико?

Председник — Друштво трамвајско дугује општини од трошаринске таксе, која је наплата још спорна. Ми ћемо чекати док суд не пресуди ко има право, да ли ми или друштво; па ако ми имамо право, онда ће нам они положити ту суму. У колико је мени познато, та сума биће од прилике на 7.000 динара, што се тиче пак електричног осветљења, ту се обрачунавамо свакога месеца са друштвом.

Бока Стамојевић — Ја имам да кажем, да код електричног осветљења, као што знате, општина има да плати друштву годишње 80.000 динара. Али, с друге стране друштво има да плаћа општини неке казне, и ту се онда обрачунавамо с њима. Што се пак тиче трамваја, то је још у питању, док суд не реши о томе; па или ће друштво да плати укинуто целу суму, или неће да плати ништа.

Мијајло Павловић — Осим тога, г. председниче, да вас упитам још нешто. Ја сам истина то приватно дознао, а то је, да трамвајско друштво од својих служитеља наплаћује по 2 динара месечно на име порезе. Али ми сви знамо да то друштво држи своје служитеље свега по 15—20 дана, и за то време наплаћује им по 2 динара, међу тим не знамо, да ли то друштво фактички даје тај новац државној благајни за порезу или га меће у своју касу. Ако то стоји да они заиста наплаћују од својих служитеља по два динара за порезу а не дају је где треба, онда бих могло да се писмено упозори Управа вароши на то, те да пореза држави не пропадне.

Бока Стамојевић — Пре три месеца, у колико се сећам, поводом некога извештаја надзорне комисије, ви сте овластили поменуто комисију да она у споразуму са Управом вароши предузме све мере, да се друштво принуди на поштовање уговора.

Између осталих мера, ми смо испитали и момке друштва, да ли им се што год задржава

од плате; и они су казали да им се задржава по 4 динара месечно; 2 динара за порез и 2 динара за болничке трошкове.

Ми смо то доставили Управнику вароши и члану кварта, и колико сам ја обавештен, није ништа рађено даље по томе; а по нашем мишљењу, требала је полиција да види шта је с тим парам. Дакле, као што кажем, од наше стране учињен је корак по томе код надлежне власти.

Мијајло Павловић — Ја сам задовољан са тим одговором, само бих молио г. председника, да јави то пореској Управи да она има то у виду.

Љуба Марковић — Пореско оделење за вар. Београд тражи како за сваку корпорацију, тако и за ово друштво списак свију његових посленика, са њиховом годишњом платом; па после према том списку оно им и порезу разрезаје. Друштво пак наплаћује од свију својих службеника по $\frac{1}{12}$ (део) месечно, и разуме се, док је тај службеник у служби, оно наплаћује од њега, а кад није више у служби онда је друштво дужно да извести пореско оделење па да оно ослободи тог служитеља порезе.

Бока Стамојевић — На сваки начин кад пореско оделење разрезаје порезу оно разрезаје према плати дотичног службеника; али ово друштво чини с тим злоупотребе. Оно наплаћује по 2 динара месечно на имао служитељ 50, 60, или 80 дин, он мора да плати по 2 динара месечно. То је злоупотреба коју је требало извидети. Ми не кажемо да друштво не наплаћује порезу. Оно наплаћује, али наплаћује више него што је разрезало пореско оделење. У томе је сва ствар.

Председник — Хоћете ли да пређемо, господо, на читање одговора г. министру привреде? (Хоћемо). Онда изволите чути састав тога одговора од стране општинског суда.

Секретар чита:

„Господин Министар изволео је актом својим од 22. Јануара 1896. године, ПБр. 342 упутити општини београдској на оцену статуте безименог друштва, на које намерава Српско-Француско друштво да пренесе концесију за осветљење Београда добијену од општине београдске.

„Суд и одбор општине београдске ценили су ове статуте и сравнили их са уговором, који је општина београдска закључила са Периклесом Цикосом, 3. Августа 1891. године а који је уговор доцније пренет на Српско-Француско друштво за осветљење и железнице, — па је наплато, да се ови статуте у многоме косе са тим уговором што се под прилаже, да се овим статутима осујећавају права општине стечена уговором и да се истима спречава и државна и општине контрола над радом тога друштва

„Пре него што би се детаљније изложиле те несугласице Суду је част да по решењу одбора ово примети.

„Кад је у 1894-тој години Српско-Француско друштво за осветљење и железнице поднело господину Министру Народне Привреде на потврду статуте безименог друштва трамваја града Београда, господин Министар изволео је актом својим од 25. Јула 1894. године ПБр. 2688 доставити општини те статуте на оцену и општина је београдска учинила своје примедбе актом од 30. Јула 1894. године АБр. 4686.

„У тим примедбама општина је јасно и разговетно означила у чему се ти статуте не слажу се уговором о грађењу и експлоатацији трамваја. Напоменула је да уговор о трамвају тражи, да седиште концесионара буде у Београду а не у Бриселу као што се тим статутима предвидело.

„Необзирући се на овај протест и примедбе општине београдске господин Министар изволео је потврдити Статуте безименог друштва трамваја града Београда онако како су поднесени, услед чега је пренос извршен и то безимено друштво од оног доба експлоатише трамваје београдске.

„Општина београдска трпи због тога много, јер не може да примора тог најновијег концесионара да своју радњу саображава уговору и да поштује права општине што проистичу из тога уговора. А не може да га примора с тога, што је седиште друштва изван домаћаја Српских власти, изван домаћаја контроле државне и општине и што друштво то, одговарајући на протесте општине, позива се на своје статуте, које је, вели, Српска државна власт одобрила. То друштво сада врши само оне одредбе уговора које иду њему у корист, а кад што на штету општине ради, ту своју радњу правда тиме, што није противна статутима његовим, што ту радњу допуштају статуте и т. д.

„Општина неће моћи и даље трпети да најновији концесионар за експлоатацију трамваја омаловажава уговор и уговорна права општине те ће с тога у најкраћем року приступити судским корацима да судском пресудом прибави важност уговору и њеним правима, а најглавније, да безимено друштво трамваја града Београда примора да своје седиште премести у Београд.

„Учинивши ову напомену, Суду и одбору општинском част је дати своје примедбе на статуте безименог друштва на које се мисли пренети концесија за осветљење:

а; Члан први статута према члану 65-ом уговора недовољно је јасан, јер у члану 65-ом уговора изричније је одређена дужност и пуномоћство лица, које ће друштво за време трајања уговора заступати;

б; Члан трећи статута не одговара члановима 55-ом и 58-ом уговора;

в; Члан седми исто тако не одговара 57-ом и 58-ом уговора;

г; Члан 70-ти уговора опредељује да делење награде може бити само из прихода друштвеног, а не из капитала друштвеног чему се противи други став члана 14-ог статута;

д; Члан двадесети статута не може се никако примити, јер је противан одредбама члана 70-ог уговора;

б; исто тако члан 21-ви статута противан је члану 65-ом уговора, и за то се не може примити;

е; члан 37-ми статута није редигован према члану 58-ом и 70-ом уговора;

ж; код члана 38-ог статута у другом одељку да се дода још: „као и Српској Влади;

з; члан 44-ти статута не слаже се са члановима 55. и 58. уговора;

и; члановима 45-ом, 46-ом и 47-ом статута прописани начин ликвидације противан је законима земаљским;

ј; члан 49-ти статута не одређен је према члану 65-ом уговора;

„Поред ових примедба општини је част још и ово да дода:

„Природа посла, којим ће се занимати ово друштво, захтева неодступно да седиште друштвено буде у Београду, иначе ако тога не буде нити ће моћи општина утицати да осветљење Београда буде као што треба (а да је непрекидни утицај за ово потребан доказује само досадашње осветљење Београда), нити ће моћи г. Министар народне привреде вршити контролу над радом и књигама тога друштва.

„По члану 58-ом уговора општина има права после 16 или 26 година на откуп целе инсталације по цени коштања са извесним одбитком.

„Да би општина ово своје право осигурала, и пошто друштво до сада није показало општини рачун коштања инсталације, општини је част умолити госп. Министра, да би пре потврђења ових статута изволео изискати од друштва рачун коштања поткрепљен потребним документима.

„Ако општина београдска не би имала разлога да чини примедбе на поднесени рачун коштања, госп. Министар би тада изволео потврдити ове статуте, пошто се претходно учине у њима измене и допуне према овим примедбама.

„И напоследку, да би општина и после овога и после поднетог рачуна коштања могла водити контролу над издацима, учињеним за проширење и усавршавање данашње инсталације, моли се госп. Министар да би изволео у статуте донети и ову одредбу:

„На крају свакога месеца друштво за осветљење града Београда биће дужно да подноси Министру народне привреде и општини града Београда детаљан рачун својих издатака, односењих се на инсталацију електричног осветљења, и да су како Министар народне привреде тако и општина овлашћени да се прегледом књига увере у истинитост поднесених рачуна. По себи се разуме да књиге друштвене морају бити пагиниране, трговачким судом потврђене и на српском језику вођене“.

Тиба Марковић — Да ли је овде што год споменуто да седиште друштва треба да буде

у Београду; јер тога у овом уговору нема, али природа самога посла изискује да оно буде овде како би се могли рачуни и књиге увек контролисати, па у случају откупа да зна општина, колико има да плаћа, а не да је друштво уцењује. То је, господо, једна капитална ствар, коју не смемо никако да напуштамо, ако хоћемо да бранимо своје интересе.

Мијајло Павловић — То истина у овом уговору нема, али има о томе да је седиште друштва за трамвај у Београду; и ми сад то базирамо и везујемо једно с другим, да и седиште овог друштва мора да буде у Београду.

Председник — Примате ли, дакле, господо, овај одговор овако написан? (Прима се с тим, да се обрати нарочита пажња министру на тај члан уговора о трамвају, да седиште друштва мора да буде овде у Београду).

Сад, господо, ако хоћете, можете да изберете судије за изборни суд по спору између општине и друштва трамвајског односно седишта друштва.

Бока Станојевић — Одбор је општински још прошле године, у мају месецу изабрао био једно повереништво, да са надзорном комисијом проучи услове под којим треба да извиђа злоупотребе. То је повереништво 30. Јула пр. године поднело извештај одбору. Одбор је онда решио, да се тај извештај упути друштву да оно да своје примедбе. Друштво пак трамвајско у свом акту од 5. Августа пр. год. одговорило је са својим примедбама на тај извештај, и онда је одбор општински у седишту од 4. Септембра, пр. год. ако се не варам, решио, да надзорна комисија ступи у споразум са Управом вароши Београда, и да предузму све законске мере, да се друштво нагна на поштовање уговора. И ми смо почели тај наш рад 3. Новембра и дошли смо до неког споразума. Прописали смо били нека правила, која је полицијска власт требала да пропише друштву и да га натера на поштовање уговора. Међу тим ти су прописи остали и до дан-данас неизвршени. Шта стаје томе на пут, ја не знам. Одбор је у исто време задржао себи право за раскинуће уговора због тога, што седиште друштва није у Београду него у Брислу, као што штатути тврде; и решио је, да поводом тога подигне парницу. Свакојако та ствар треба једном да се реши, а како ће ту ствар полиција да изведе, кад она буде требала да ступи у живот, ја не знам. Али ми треба енергично да бранимо наше право, па или да натерамо друштво да му седиште буде у Београду или да раскинемо уговор.

Комисија пак дели мишљење да тим самим, што седиште друштва није у Београду — да је тим самим раскинут уговор, и да се ми одмах тиме користимо, сами ако би одбор на то пристао. Ако пак одбор на то не пристаје, онда да идемо на суд; и онда да изберемо чланове суда од наше стране. Дете је ствар дошла. Комисија пак, као што рекох, дели то мишљење, да уговор вреди само донде, док се испуњава; чим се не испуњава, макар и једна тачка његова, он више не вреди. Друштво као што видите не поштује уговор и то у најбитнијој тачки његовој и тиме је само погазило уговор. Ја вас сад молим да решите, или да сматрате то као раскод уговора, или да одемо на суд, и онда да изберете судије.

Мијајло Живадиновић — Ја у допуну овога имам с правне стране да кажем, да је дужност одбора, да поред судија мора прво да састави спорна питања, која ће се изнети изборном суду на решење.

Тиба Марковић — Овде је реч о томе, да ли да се иде редовним путем на изборни суд или да се уговор сматра за неважећи. Ми дакле данас имамо да решимо, да сматрамо ово као повреду уговора; а што се тиче самог преноса, тај пренос зависи од штатута, које је одбор

претресао, и о којима је послао одговор министру привреде.

Мијајло Павловић — Мени се чини, да је овде најглавније држати се уговора. Министар је истина одобрио ове штатуте, али они за општину не вреде; јер ми имамо са друштвом уговор, и он је и за нас и за друштво светиња, а што се тиче оних штатута, које је министар одобрио и по којима је седиште друштва у Брислу, то се нас ништа не тиче. Главно је ово, да ми наше право које по уговору имамо, бранимо и да га одржимо.

Тиба Марковић — Ми имамо права да се држимо само уговора, а што се тиче ових штатута, које је министар одобрио, ми их не можемо да поништимо, него можемо само да тражимо да се саобразе уговору; а у уговору стоји изрично, да се он може мењати само по пристанку обеју страна; а ми нисмо на то пристали.

Бока Станојевић — Да вам споменем једно раније решење. Овде се изриком каже, у чл. 28. да се концесија трамваја може пренети, али да се тиме не вређа уговор. Међу тим, друштво је тиме повредило уговор, и ми сад треба да га раскинемо са друштвом, и да се обратимо надлежној српској власти да то изврши, а никако да не идемо на изборни суд.

Стева П. Пошковић — Овај спор треба да расправи изборни суд, а што се тиче преноса трамвајског то је свршена ствар, он је већ прешао на друго друштво; и ми сад имамо само да тражимо да оно испуни уговор, а то треба да реши суд.

Мијајло Павловић — Општина се до сада није парничила у овом смислу. Општина до сада није се упустила ни у какву озбиљнију радњу да одржи своје право у сили. За све спорове између општине и друштва надлежан је изборни суд, и зато ћемо ми и да идемо тамо, па нека он пресуди и ову ствар.

Мијајло Живадиновић — У чл. 29. уговора стоји да спорове ма које врсте између општине и друштва решава изборни суд; односно материјала и конструкције решава пак министар грађевина.

Бока Станојевић — У чл. 25. пак уговора стоји, да је концесионар дужан да поштује српске законе и српске власти и да им се покорав.

Тиба Марковић — А које су личности ушле у састав тог изборног суда?

Секретар — Ушла су ова господо: Коста Борисављевић, као председник; Гргур Миловановић и Алекса Јовановић, као чланови; а као заменици г.г. Јован Аћимовић и Марко Стојановић — с наше стране.

Мијајло Павловић — Можемо ли ми казати да уговор не вреди, пошто је са њихове стране погажен?

Тиба Марковић — То без суда не можемо; јер по уговору изборни суд само има право да каже је ли уговор погажен или не.

Мијајло Живадиновић — То изрично забрањује и наш грађански законик. Он каже овако о уговорима у опште: „Кад се уговор између две стране закључи онда је он закон за обадве стране, и ниједна страна нема права да га раскине без пристанка друге стране. Но ако га која страна не извршује, онда друга страна има права да тражи судом да га прва страна извршује, или да се уговор раскине на штету оне прве стране.“

Председник — Хоћете ли, господо, да бирате судије за ово дело. (Чује се: могу да буду исте судије).

Мијајло Живадиновић — Могу да буду исте судије, али мени се чини, да је боље да изберете друге за ово дело, јер ће имати више времена на расположењу.

Председник — Ја вас молим, господо, да кандидујете судије за изборни суд. (Чује се: нека буде председник суда г. Ђока Стефановић, а чланови г.г. Пера Татић и Драгомир Рајовић; а заменици нека буду г.г. Милош Трпезић и Вучко Ђорђевић)

Примате ли, господо, ову кандидацију? (Прима се).

А ко ће да заступа општину код суда? (Чује се: нека заступа адвокат општински Мијајло Живадиновић; одборник, Мијајло Павловић, и председник надзорне комисије, Ђока Станојевић).

Примате ли, господо, да они заступају општину код суда? (Прима се).

Мијајло Живадиновић — Требало би да се дода још овде да се тужба треба да састави на основу извештаја повереништва. (Чује се: то се разуме по себи).

Пошто је још неколико ствари решено, седница буде закључена у 8 часова у вече. —

II,

О понуди за зајам општински:

(свршетак)

САСТАНАК ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

држан 2. Априла 1896. г.

Председавао председник београдске општине г. Мих. М. Богдановић; присуствовали чланови суда: г.г. Мих. П. Живадиновић и Јов. Антонијевић; бележио секретар г. Урош Кузманић; од одборника били: г. г. Стеван П. Поповић, Ђорђе Димитријевић, Др. Никола Х. Николић, Спасоје Илић, Голуб С. Ј. вић, Драг. Стаменковић, Мил. Марковић, И. Козлић, Благоје Милошевић, Јосиф С. Јовановић, Давид Були, Сава Ковачевић, Дим. Гавриловић, Д. С. Милутиновић, Коста Петровић, Љуб. Марковић, Дим. Довијанић, А. Ђ. Кумануди, Мих. Павловић, Дим. Милојевић, Никола Вошковић, Др. М. Николић, М. Милутиновић, Сава М. Невајровић, С. Ђ. Јорговић, Јан. К. Константиновић, Др. М. Поповић, Др. Воислав М. Суботић, Н. Антонијевић, Михаило Михајловић, Дим. Стојковић, Влад. М. Ђорђевић, Н. Спасић, Свет. Н. Швабић, Мијајло Штрбић, Ј. Алкалај.

Почетак у 6. час. по подне.

(Свршетак састанка)

Димитрије Милојевић — Господо, ја видим да су овде сва господа говорила, да ми зајам треба да направимо, и да је зајам нама потребан, али само говоре како је он скуп. Господо, ми до сада, нисмо имали боље понуде за зајам а моје је тврдо уверење, да не после десет, него ни после две године нећемо моћи ни овакав зајам да закључимо, какви нам се данас нуди. Каже се, шта ћемо радити са новцем? Примећемо га, па ће нам узалуд лежати, и плаћаћемо на њега интерес. Господо, ми смо погодили инжињере, који имају да нам направе планове, и које ми плаћамо 45 хиљада динара годишње, и још к томе 15 хиљада динара трошкове за биро, и они ће у току четири месеца бити готови. И онда кажите ви мени, господо, је ли могуће да онога дана, кад ти планови буду готови, да онда тражимо новац? Данас господо, човек тражи унапред, 100—200 дин. ако му требају после 2—3 дана, а камо ли десет милиона не тражити раније. Ја мислим да је боље да имамо новац у рукама, па макар плаћали и нешто на суво, међу тим било је говорника, који су доказали, да ми не би морали да изгубимо свих 5%, јер би могли да га употребимо.

Што се пак каже да је интерес скуп, а курс непогодан, ја мислим да није тако, и дозволите ми да направим једно поређење, какви су зајмови државни, а какав је овај општински.

Каже се, да зајам општински треба да буде у опште бољи, него државни. Па и ја то исто велим, и тврдим да је овај зајам општине београдске бољи него државни, а ево како:

Интерес на овај зајам је 5.77%, дакле са 0.23% јевтинији од интереса, који можемо добити код управе фондова а који је 6%. Тако исто јевтинији је и од зајма код Нар. Банке, јер је и тамо интерес 6%, али тамо се свака

три месеца мењају менице, и на то се издаје више од 1/2%. Ја знам да ми плаћамо, за наш дуг Нар. Банци од два милиона дин. годишње 12.000 дин. само за бланкете меничне, а то неће нико од господа да рачуна.

Друго, курс му је бољи од свих државних зајмова, осем солског од 1883 год. Ја ћу, господо, да вам прочитам овде, како стојимо за зајмовима које је наша држава закључила.

А) *Хиџотектарни железнички:*

Lit	А)	за 50 год.	по 5%	курс	71.40%
"	В)	" 50 "	" 5%	"	71.40%
"	С)	" 50 "	" 5%	"	80%

В) *Аираџни зајам:*

		за 25 год.	по 5%	курс	71.40%
--	--	------------	-------	------	--------

С) *Златна рента:*

		за 70 год.	по 5%	курс	61%
--	--	------------	-------	------	-----

Д) *Дуванска рента:*

		за 49 год.	по 5%	курс	67.50%
--	--	------------	-------	------	--------

Е) *Зајам за залог обвезница Управе фондова:*

		за 37 год.	по 5%	курс	76%
--	--	------------	-------	------	-----

Дакле, господо, као што видите, сви ови државни зајмови су далеко нижи испод овог општинског.

Зајам солски од 1883 год.:

за 15 год. по 5%, курс 100%

дакле ал раги (Чује се: нека говори о ствари).

Па лено, господо, кад се овде целог вечера вечерас говори, а и јуче, како овај зајам не ваља, и како треба да буде бољи, онда сам хтео да упоредим са државним зајмовима, те да видите који је бољи.

Председник — Молим вас, господо, да не хитамо. Није ово прешна ствар, да је тако брзо решавамо. Дакле чујте говорника.

Дим. Милојевић (наставља).

Обртна рента:

за 50 год. по 5% курс 80%

Зајам дувански на поготке:

за 65 год. по 5% курс 61%

Железничка рента:

за 60 год. по 5% курс 65%

Зајам за откуп мокоп. соли:

за 10 год. по 6% курс 100%

5% зајам од 1893. год.:

за 50 год. по 5%, курс 76%

који није оптиран

Дакле, просечни курс свих држав. зајмова износи 67.47%, а интерес 7.41%.

Последњи 4% конвертирани државни дуг, пласиран је, судећи по новинама овако:

Од целог зајма у 72 милиона дин. пласирано је за сада само 17 милиона по курсу од 66%, што чини према интересу до 5%,—82.20%.

Даље нећу да говорим. Ја мислим да је овде довољно упоређено, како је држава правила зајмове, а како ми мислимо да правимо, и сад ако господа и даље налазе, да је овај зајам скуп, и да се не треба да прими, онда је то знак, да нама и не треба ово, што смо пре десет година решили, да правимо канализацију, кеј, антрпоте и т. д. и онда дигнимо руке од свега тога. — Али уништимо и трошарину јер се зна зашта је она заведена, а кад од тога ништа не може бити, онда не треба нам ни трошарина, да расељава Београд. Но, господо, ја ћу још једно поређење да направим.

Ви знате да је 1890. год. и мађарска престоница Пешта правила зајам по 4 1/2%, који се котирао са 99.50%; а мађарска рента од 4%, котира се по истој цени; сад нека господа рачунају који је бољи.

Варош Букурешт правила је зајам 1893. год. по 4 1/2%, а котиран је са 85%, докле се румунска рента котира са 90%, а по интересу од 4%.

Ето вам, господо, сравнења, да видите, како и остале вароши закључују зајам, и према томе

мислим, да се нећемо огрешити ако овај зајам примимо.

Г. Марко Николић рече да нам је овај зајам мали да све те радове, који су предвиђени законом, можемо извршити. То је истина, и ја то верујем, али ми немамо овлашћења од грађана београдских, да можемо направити већи зајам него само оводни, колики нам је одобрен. Али, господо, моје је тврдо уверење, ако примимо ми ових десет милиона, и извршимо оно што је у закону казано, онда ће нам бити лакше да узмемо других десет милиона и са бољим курсом и јевтинијим интересом него данас. Али за сад ми имамо права да се задужимо са десет милиона, а шта ће доцније бити то идемо да видимо.

Г. Марко Николић је приметио и то, да треба да буде један контролни одбор, који ће да води рачуна о том новцу, како ће да се троши и на шта.

Господо, још 1891. год. изабран је био такав један одбор контролни, стављено му је било у дужност, да контролише све издатке, које општина буде чинила од оног зајма који је учинила код Народне Банке.

Да ли су звани чланови тога одбора или нису, то не знам. То ће ваљда знати председници, који су до сад били, али то је занета једна срећна и племенита мисао, што је изнесена, јер занета ту треба да буде контрола која ће да води рачуна о свакој оној парици, на шта је поштрошена. Ја овде видим само грозну бојазан, да ће се тај новац разнети, и утрошити на оно, на шта није потребно. (Чује се: на ствар). Па и ја не говорим о Марковим конацима, него о ствари ако који хоће да чује.

Дакле, господо, кад тај тренутак буде дошао, да ми имаћемо новаца од овог зајма, онда на сваки начин, да ће бити потребан један одбор, који ће да води строга рачуна, да се он троши само на оно на шта је законом намењен. Кад то буде било, а ми ваљда имамо толико поштених људи код нас, којима можемо поверити ту контролу, онда престаје свака бојазан, да ће новац пропасти и да ће се разнети и на недозвољене издатке употребити.

Господо, ја сам казао оно, што сам могао и умео, и сад ћу само још неколико речи да кажем.

Грех је бити на тешком, али и части достојном месту, па се својој дужности и савести не одазвати. И ми одборници имамо права да ценимо да ли је боље да примимо овај зајам, или је горе да не примимо. Имати право и дужност, а од тога не умети, или не хтети употребу чинити, значи највећи грех и слабост. Одборник треба да је самоосталан и независан од ма каквог утицаја са стране, и да само својим умним разлозима побеђује и постизава циљ општине грађана београдских, чијим повећењем и седи овде, као што мало пре рекох — тешком али и части достојном месту. Па зар и има овде кога међу нама, који би и за часак посумњао, да ко год противу правих и истинских општинских интереса ради? Ако би и било кога који би тако што и помислио, њега би требало за правог окаченика огласити, и тако даље, и тако даље.

Прави су општински интереси, да се овај зајам прими, и да се почне остваривати оно што су пријатељи и патриоте ове општине још пре десет година решили да буде у овој општини савременог преображаја, и то је: да имамо канализацију, водовод, кеј, антрпоте, школе, судове, коцкастим камењем калдрисане улице, модерну кланицу, болницу и т. д.

Да ли је ко год на овоме радио, и је ли што год урадио, то имају да кажу и да цене грађани

вароши Београда — наше миле и драге престонице.

Колико сам умео, толико сам и рекао.

Стеван Јорговић — Господо, не могу никако дозволити да варошица Земун напредује и буде већа од Београда, и да нам конкурише. А тако исто не могу дозволити и да Софија престоница Бугарске престигне Београд. То је једно. Друго са здравственог гледишта ја сам за то, да се осуши бара „Венеција“ и да се осуши онај жањак, где се легу разне болести.

Треће, да су доле на Дунаву сви подруми пуни воде. То би требало насути и спречити да се у будуће Дунав разлива.

Четврто. Кад се обала на Сави направи, онда ће општина наша моћи продати оне плацеве у Венецији; и ту општина може заслужити неколико милиона динара. Ја нисам стручњак да говорим с рачунске стране о овоме зајму, а нисам ни финансијер, али чуо сам шта су о томе зајму казали први наши стручњаци г. г. Вујић и Вукашин Петровић. Ја поштујем њихово знање и ја се позивам на њих. Кад они кажу да је овај зајам добар и повољан, онда је и за мене добар. Дакле с те стране ја ћу да гласам за овај зајам.

Што каже г. Марко Николић, да треба ту да се избере нека зајмовска управа, — ја нисам за то. Ју мислим да је довољно да ту буде наш председник општине и три одборника; па они нека контролишу сва примања и издавања.

Из свега овог кратког мог говора — ја ћу са чистом савешћу и чистим срцем да гласам за овај зајам. (Чује се: да се реши).

Настас Антоновић — Ја мислим, господо, да смо доста говорили, јер већ три дана како траје дебата. Најбоље је да приступимо гласању па да решимо ову ствар.

Председник — Имао би још да говори г. Мијајло Живадиновић.

Мијајло Живадиновић — Ја сам хтео само неколико речи да кажем, којима сам хтео да оправдам свој глас, али сад одустајем од речи.

Председник — Господо, ја сам хтео да вам обратим пажњу на то, да ћемо у Августу месецу ове год. расписати стечај за грађење главног тунела; а у месецу Фебруару расписаћемо стечај за грађење кејова. И за први и за други рад требаће нам новца. Према томе, молим вас, да о свему томе размислите пре него што дате свој глас. Промислите и о томе дали ћете моћи наћи зајам под бољим условима или горим — о свему томе добро размислите па онда гласајте.

Никола Спасић — С оваквим гаранцијама, господо, не треба да се бојимо. Можемо само бољи зајам добити а никако гори.

Стеван П. Поповић — Ја предлажем, господо, да се стави у протокол; ко је гласао за а који против.

Мијајло Мијајловић. — Господо, ја нисам за то, да се овако важна ствар реши вечерас. (Жагор. Чује се: да се реши). Не треба да пребијемо преко колена већ ваља добро размислити. Ово је врло важна ствар, и ја вас молим, господо, да држимо још једну седницу па онда да решимо. (Жагор Једни вичу: да се реши; други: да се говори).

Коста Петровић — Ја мислим, господо, пошто је ово важна ствар, да ће најбоље бити да председник стави на гласање прво ово питање: ко је за то, да се води још дебата и сутра, нека гласа за, а ко је за то, да се вечерас реши ова ствар, нека гласа против. Чује се: врло добро.

Председник — Онда вас молим, господо, да прво о томе питању решимо. Стављам на гласање: ко је зато, да се дебата о овом зајму и сутра продужи у седници, гласаће: за, а ко је за то, да се вечерас реши гласаће против.

(Настаје гласање).

Гласали су за: Јован Антонијевић, Ђока Димитријевић, Јосиф Јовановић, Сава Ковачевић, Драгутин Милутиновић, Димитрије Довијанић, Димитрије Милојевић, Милан Милашиновић, Сава Џеваировић, Стеван Јорговић, Јанаћ Константиновић, Мијајло Мијајловић, Дамњан Стојковић, Мијајло Штрбић.

Гласали су против: Мијајло Живадиновић, Стеван Д. Поповић, Д-р Никола Николић, Спаса Илић, Голуб Јањић, Драгутин Стаменковић, Иван Козлић, Благоје Милошевић, Давид Були, Димитрије Гавриловић, Коста Петровић, Љуба Марковић, Атанасије Кумануди, Мијајло Павловић, Никола Бошковић, Др Марко Николић, Др Милутин Поповић, Д-р Војислав Суботић, Владислав Ђорђевић, Никола Спасић, Светозар Швабић, Јаков Алкалај.

Председник — Господо, гласало је 22 против предлога, а 15 за предлог; према томе решено је да се вечерас ова ствар изгласа.

Сад постављам поново питање: ко је за то да се ова понуда зајма оваква каква је поднесена прими, гласаће за, ко је против, гласаће против.

(Настаје гласање).

Гласали су за зајам: Јован Антонијевић, Стеван П. Поповић, Давид Були, Сава Ковачевић, Димитрије Довијанић, Мијајло Павловић, Димитрије Милојевић, Д-р Марко Николић, Милан Милашиновић, Стеван Јорговић, Јанаћ Константиновић, Настас Антоновић, Дамњан Стојковић, Мијајло Штрбић, и председник Мијајло Богићевић.

Гласали су против зајма: Мијајло Живадиновић, Ђорђе Димитријевић, Д-р Никола Николић: казах и спасох душу; Спасоје Илић, Голуб Јањић, Драгутин Стаменковић, Иван Козлић, Благоје Милошевић, Јов. Јовановић, Димитрије Гавриловић, Драгутин Милутиновић, Коста Петровић, Љуба Марковић, Танасије Кумануди, Никола Бошковић, Сава Џеваировић, Д-р Милутин Поповић, Д-р Војислав Суботић, Мијајло Мијајловић, Владислав Ђорђевић, Никола Спасић, Светозар Швабић и Јаков Алкалај.

Председник — Гласало је свега 23 против зајма а 15 за зајам. Према томе објављујем, да је овај предлог зајма, овакав, какав је поднесен, одбачен.

Данашњи састанак закључујем.

Састанак је трајао до 8 и по часова увече.

ОГЛАС

Суд општине београдске држаће лицитације ових дана:

I, На дан 5. августа тек. године од 3—5 сахати по подне, јавну усмену лицитацију за издавање под закуп две леденице на „јалији“;

II, На дан 7. августа т. г. од 3—5 сахати по подне, јавну усмену лицитацију, за издавање под закуп, подрума у плацу звани „Текија“ на Краљевом тргу;

III, На дан 30. августа т. год. од 3—6 сахати по подне, јавну лицитацију за издавање под закуп 17 плацева у бари „Венецији,“ за смештај дрва и јапије.

Ова ће се лицитација вршити пред кафаном г. Марка Стојановића адвоката, која постоји у бари „Венецији“;

IV, На дан 2. септембра т. г. од 2—5 сахата по подне, јавну усмену лицитацију, за давање под закуп права наплате аренде од акциза на пиће;

V, На дан 10. септембра т. г. од 2—5 сахати по подне, јавну усмену лицитацију, за издавање под закуп земљишта општинског до ботаничке баште на Дунаву;

VI, На дан 13. септембра т. г. од 2—5 сахати по подне, јавну усмену лицитацију за издавање под закуп права наплате таксе од фијакериста;

VII, На дан 16. септембра т. г. од 2—5 сахати по подне, јавна усмена лицитација за оправку свих возова општинских а која оправка спада у рад: сарачки, сатлерски, тапетарски и фарбарски.

VIII, На дан 17. септембра т. г. од 2—5 сахати по подне, јавну усмену лицитацију, за оправку свих возова општинских, а која оправка спада у рад ковачко-коларских заната;

IX, На дан 20. септембра т. г. од 2—5 сахати по подне, јавну усмену лицитацију за ковање коња возова општинских;

X, На дан 25. септембра т. г. од 2—5 сахати по подне, лицитацију за повез протокола деловодних, регистара и осталих књига општинских;

XI, На дан 26. септембра т. г. од 2—5 сахати по подне, лицитацију за издавање под закуп општинског земљишта код војног сењака за испашу;

XII, На дан 2. Октобра т. г. од 2—5 сахати по подне, лицитацију за издавање под аренду, права продаје пржене и тучане кафе (тамиса);

XIII, На дан 5. Октобра т. г. од 2—5 сахати по подне, лицитацију, за издавање под закуп права узимања цубока од стоке која се коље на општинским кланицама и продаје истог.

Кауција се полаже у готову или ерско-државним папирима од вредности и то: За лицитацију под бр. III по 200 дин. за сваки плац., за лицитацију под бр. IV 1800 дин; за лицитацију под бр. V 150 дин. за лицитацију под бр. VI 600 динара; за лицитације под бр. VII, VIII и IX по 200 динара; за лицитацију под Бр. X 100 динара; за лицитацију под Бр. XI 120 динара; за лицитацију под Бр. XII 1000 динара; и за лицитацију под Бр. XIII 3000 дин.

Све ове лицитације сем оне под Бр. III вршиће се у канцеларији економног одељења суда општинског, где се и остале погодбе могу видети сваког радног дана а и на дан лицитације.

АБр. 5645, 5646, 5650, 5652, 5654, 5658, 5659, 5660, 5661, 5662, 5664, 5665, 5666 и 5667. Од суда општине београдске, 19. Јула 1896. год. у Београду.

ОБЈАВА

По одобрењу г. Министра Народне Привреде од 4. ов. месеца ПБр. 2720 држаће се у општини влашко-пољској **марвени панађур** 1, 2. и 3. августа ове године, на коме ће се продавати сви ово земаљски производи.

Ово се јавља свима привредницима, трговцима и занатлијама те да овај панађур у што већем броју посете.

Вашариште је на врло угодном месту између жељезничке станице Младеновца и Влаш.-Поља, поред кога пролази друм београдско-крагујевачки.

Од суда општине влашко-пољске, 10. Јуна 1896. год. Бр. 1220 у Вл. Пољу.

СТЕЧАЈ

Општини београдској потребна је зграда за основну школу на Савинцу.

Зграда треба да је толико пространа, да могу у њој бити 6 учионица. Поред тога треба да има најмање још 4 собе за канцеларије наставника и стан фамулуза; даље да има шупу или подрум за дрва, као и авлију што пространију.

Зграда треба да је здрава и у добром стању, да је видна и чиста, у опште да је употребљива за становање.

Примиће се понуда и за оне зграде у којима могу бити три учионице.

Понуде треба послати економном одељењу овог суда најдаље до 20. јула ове године.

У понуди мора бити означено тачно где се зграда налази (улица и број зграде), колика је месечна кирија и каквих историја има.

Зграде могу бити у околини садањих зграда у којима су основне школе на Савинцу.

Ко има овакову зграду и жели је дати под закуп, позива се да до означеног времена поднесе понуду.

АБр. 4539. — Од Суда општине београдске, 28. јуна 1896. год у Београду.

Удружење службеника Београдске општине за штедњу

Према решењу управног одбора, удружење ће у идућем XII колу Српске државне класне лутрије суделовати са стотину осмина.

Срећке које су набављене за удружење, почињу са бројем 18.401 а свршавају се са бројем 18.500.

О овоме се извештавају чланови удружења.

25. јуна 1896. год.

Београд.

Благајник удружења,
Милица Јовановић

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0-25 д.
- 2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом 0-70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1-50 д.

За квартове: Дорћолски и палилулски:

- 1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0-20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом 0-60 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1— д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892 године. АВр. 9449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Гробарина:

- а) Гроб за децу 7— д.
- б) Гроб за одрасле 12— д.
- в) Мала гробница 555-52 д.
- г) Велика гробница III реда 998-93 д.
- д) Велика гробница II реда 1099-93 д.
- е) Велика гробница I реда 1684-57 д.

II. Празњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра 7-00 д.
- б) Од акова 0-35 д.

III. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-20 д.
- б) За незидан шпархерд 0-20 д.
- в) За узидан 0-40 д.
- г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0-50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0-20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака 0-10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0-10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0-20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-75 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња 10— д.
- б) Кола са анђелима са 2 коња 18— д.
- в) Стаклена кола са 2 коња 24— д.
- г) Стаклена кола са 4 коња 60— д.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРНО НА ОПШТИНСКОМ КАНТАРУ
Од 12. јуна до 19. јула 1896. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА.			
		највећа		најмања	
		дин	пр.	дин	пр.
	Арпаџика	—	—	—	—
	Боранија	—	—	—	—
	Брашна кукурузна	—	—	—	—
150	Брашна пшенична	—	—	—	—
	Вина бела (од лит.)	—	60	—	50
948	Вина црна (од лит.)	—	—	—	—
	Вуне не пране	—	—	—	—
560	Говеђине	80	—	70	—
3530	Јабука	20	—	10	—
89160	Јечма нова	6	—	5	80
100	Кајмака	120	—	100	—
6495	Кожа јагњећих	—	—	—	—
4381	Коре брезове	10	50	10	—
73950	Креча	3	60	3	20
2529	Кромпира нови	8	—	5	—
2448	Крушака	20	—	15	—
423	Кудеље	65	—	60	—
9668	Кукуруза	7	50	7	—
933	Лоја нетопљеног	55	—	50	—
1291	Лука црна	10	—	8	—
25	Масла	130	—	120	—
16180	Овса	8	—	7	60
40	Пасуља	—	—	—	—
146458	Пшенице	10	50	10	40
1785	Ражи	7	—	6	50
	Ракије ком. (од лит.)	—	—	—	—
	Ракије ком. меке „	—	—	—	—
	Ракије шљ. љуте „	—	—	—	—
9908	Ракије шљ. меке „	—	50	—	35
15245	Свиња дебелих	60	—	50	—
1424	Свиња средњих	35	—	30	—
11180	Сена	4	—	3	—
1995	Сира	60	—	50	—
6860	Сламе	2	50	2	—
320	Сочива	25	—	20	—
98	Угљена дрвеног	7	—	5	—
3752	Шљива сирових	15	—	10	—
20000	Цементна	—	—	—	—
18555	Минералне воде	—	—	—	—
117	Јаја	—	—	—	—
9517	Ц. патлицана	—	—	—	—
750	Кајица	—	—	—	—
1300	Земље за судове	—	—	—	—

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седмици од 11. Јула 1896. год. до 19. Јула 1896. год.
допутовало 762 путника — одпутовало 618 путника.

Постојбина приспелих путника:

ПОСЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Босне и Херцегов.	Црне-Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Велике Британије	Осталих Европ. држава	Из Европе
МУШКИХ	ЖЕНСКИХ															
645	117	433	124	20	8	5	30	39	22	8	25	11	24	2	9	2

Занимање путника:													Допутовали:		Разлика:	
Лежаци и економни	Занатлије	Трговци	Чаловници и витешци	Војска	Ученици	Индустријалци	Гостионичари	Шпекуланти и пиљари	Радењаци	Надничари	Слуге и келнери	Пролетаријат	У јавним локалитетима	У приватним установима	Допутовалих	Одпутовалих
72	30	287	86	25	14	12	42	26	55	48	65	—	677	85	+ 144	—

18. јула 1896. год.

Из статистичког одељења општ. вар. Београда.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА